

HALLUKS RİJİDUS TEDAVİSİİNDE ÇEİLEKTOMİ UYGULAMALARIMIZ

Gürkan ÖZKOÇ*, **Murat Ali HERSEKLİ****, **Sercan AKPINAR****
Metin ÖZALAY*, **Reha N. TANDOĞAN*****

ÖZET

Giriş: Halluks rijidus ayak 1. parmağının hareketinin kısıtlanması ve ağrı ile karakterize hastalığıdır. Konservatif tedaviye cevapsız evre I, II halluks rijidus vakalarında çeilektomi uzun süre şikayetlerin gerilemesini sağlamaktadır. Biz bu çalışmada kliniğimizde halluks rijidusa uyguladığımız çeilektomi yönteminin kısa dönem klinik sonuçlarını gözden geçirdik.

Hastalar ve Yöntem: Ekim 1999 ile Kasım 2000 tarihleri arasında 12 hastanın ayak baş parmağına çeilektomi uygulandı. Ortalama takip süresi 18 ay (6-40), ortalama yaşı 49 idi (44-54). Tüm hastalar bayındır. Hattrup ve Johnson'a göre hastaların dördü evre I, yedisi evre II, biri evre III olarak tespit edildi. Hastaların cerrahi öncesi ve cerrahi sonrası metatarsofalanjial dorsifleksiyon dereceleri, ağrı ve ayakkabı giyimedeki zorlukları not edildi.

Bulgular: Hastaların metatarsofalanjial dorsifleksiyonda ortalama 20 derece artma gözlandı. Evre III olan bir hasta 20 derece olan dorsifleksiyonda cerrahi sonrası değişiklik olmadı. Bu hasta dışında tüm hastalarda ağrıda belirgin düzelleme mevcuttu. Evre III olan hasta da dahil olmak üzere tüm hastalarda ayakkabı giyimedede rahatlama tespit edildi. Hiçbir hasta komplikasyon gelişmedi.

Tartışma: Halluks rijidusta konservatif tedavi faydasız kaldığında çeilektomi evre I ve II hastalarda güvenli ve etkin bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Halluks rijidus, çeilektomi, osteoartrit.

SUMMARY

CLINICAL RESULTS AFTER CHEILECTOMY FOR HALLUX RIGIDUS

Introduction: Hallux rigidus is a disease refers to pain and limitation of motion of the metatarsophalangeal

joint of the great toe. If the conservative treatment is ineffective for patients with grade I and grade II changes then cheilectomy can relief pain for a long time. In this study we evaluated the short-term clinical results after cheilectomy for hallux rigidus.

Patients and Method: Hallux rigidus of 12 patients were treated with cheilectomy between September 1999 and October 2000. The mean follow up was 18 months (6-40) and the mean age was 49 (44-54). All the patients were female. Preoperative radiographic evaluation revealed that four feet was grade I, seven feet grade II and one foot grade III as for Hattrup and Johnson's classification. We evaluated pre-versus post-operative changes in metatarsophalangeal dorsiflexion degree, pain and difficulty in footwear selection.

Results: Dorsiflexion of the first metatarsophalangeal joint improved an average of 20 degrees in all but one patient. The patient with poor result was grade III hallux rigidus of whom preoperative 20 degrees of dorsiflexion did not change postoperatively. Relief of pain was achieved in all but one case which was grade III. Footwear selection was improved in all cases. No complication has been recorded.

Discussion: If conservative treatment is ineffective for grade I - II hallux rigidus, cheilectomy is a safe and effective treatment method.

Key Words: Hallux rigidus, cheilectomy, osteoarthritis.

GİRİŞ

Halluks rijidus ayak 1. parmağının hareketinin kısıtlanması ve ağrı ile karakterize hastalığıdır. 50 yaşın üzerindeki her 45 kişiden birini etkileyen yaygın bir rahatsızlıktır¹. Birinci metatars basındaki ekzostozun ve proksimal falankstaki osteofitin

* Uzm. Dr., Başkent Üniversitesi Tip Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Adana.

** Yrd. Doç. Dr., Başkent Üniversitesi Tip Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Adana.

*** Prof. Dr., Başkent Üniversitesi Tip Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Adana.

beraberce yarattığı dorsifleksiyon kısıtlılığı mevcuttur^{2,3}. Hastalığın klinik seyri dejeneratif değişikliklerin fonksiyon ve hareket kısıtlılığı yaratması ile osteoartrite benzer^{2,3}. Konservatif tedaviye cevapsız evre I, II halluks rijidus vakalarında ceilektomi uzun süre şikayetlerin gerilemesini sağlamaktadır^{4,8,9}. Biz bu çalışmada kliniğimizde halluks rijidusa uyguladığımız ceilektomi yönteminin kısa dönem klinik sonuçlarını gözden geçirdik.

HASTALAR VE YÖNTEM

Ekim 1999 ile Kasım 2000 tarihleri arasında 12 hastanın ayak baş parmağına ceilektomi uygulandı. İnterfalanjial eklemin 1 cm proksimalinden başlayarak proksimale metatarsofalanjial eklemin üzerinden geçecek şekilde dorsal longitudinal insizyon ile cilt açıldıktan sonra ekstansör tendon bağlantıları ve eklem kapsülü açıldı. Eklemin medial ve lateralı bütün olarak görülecek şekilde diseksiyon yapıldıktan sonra hipertrofik sinovia eksize edildi. Eklemden serbest fragman var ise çıkarıldı. Metatars başındaki dorsal osteofit metatars başının dorsal %30'luk kısmı ile birlikte çıkarıldı. Evresi ileri olan hastalarda metatars başında eksize edilen dorsal parçaya rağmen eklemden halen hasarlı bölge vardı. Eklemin lateralinde osteofit var ise bunlar da çıkarıldıktan sonra insizyon kapatıldı. Cerrahi sırasında 70°-80° dorsifleksiyon sağlanmaya çalışıldı. Cerrahi sonrası kompresif bandaj uygulandı. Ameliyat sonrası yara iyileşmesi sağlanana kadar parsiyel ağırlık verdirildi. Hastaların ortalama takip süresi 18 ay (6-40), ortalama yaşı 49 idi (44-54). Tüm hastalar bayındı. Cerrahi öncesi çekilen iki yönlü radyografiler Hattrup ve Johnson'ın tarif ettiği şekilde sınıflandırı⁴ (Tablo I). Buna göre hastaların dördü evre I yedisi evre II biri evre III olarak tespit edildi. Hastaların cerrahi öncesi ve cerrahi sonrası metatarsofalanjial dorsifleksiyon dereceleri, ağrı ve ayakkabı giymedeki zorlukları not edildi.

Tablo I
Hattrup ve Johnson'a Göre Halluks Rigidusun Radyografik Evrelendirmesi

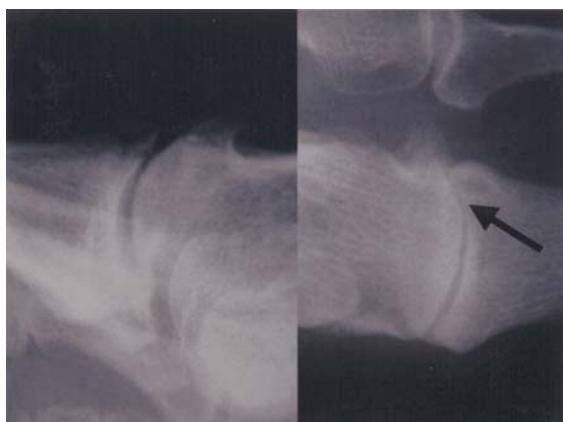
Evre 1	Hafif orta derecede osteofit, eklem aralığı korunmuş
Evre 2	Orta derecede osteofit, eklem aralığında daralma ve subkondral skleroz
Evre 3	Belirgin osteofit ve eklem aralığının kaybolması

BULGULAR

Hastaların metatarsofalanjial dorsifleksiyonunda en son kontrolde ortalama 20 derece artma gözlandı. Evre III olan bir hasta 20 derece olan dorsifleksiyon derecesinde son kontrolde değişiklik olmadığı gözlandı. Bu hasta dışında tüm hastalarda ağrıda belirgin düzelleme mevcuttu. Evre III olan hasta da dahil olmak üzere tüm hastalarda ayakkabı giymede rahatlama tespit edildi. Hiçbir hasta komplikasyon gelişmedi.

TARTIŞMA

Halluks rijidus patofiziolojisinde travma, metabolik ve konjenital rahatsızlıklar suçlanmıştır⁵. Hastalığın seyri metatars başı dorsal eklem yüzünde kıkırdak hasarı ile başlamaktadır, daha sonra sinovit, osteofit oluşumu (Şekil 1, 2) ve subkondral kemik hasarı ile gitmektedir (Şekil 2). Hastalık ilerledikçe metatars dorsalindeki osteofit 1. metatarsofalanjial

Şekil 1: Dorsal osteofit, eklem aralığında daralma ve kist oluşumu.

Şekil 2: Eklem dorsalindeki osteofit ve eklem yüzeyinde kıkırdak hasarı.

eklem dorsifleksiyonuna engel oluşturur. Başlangıçta non-steroid antienflamatuar ilaçlar ile sinovit baskılanmaya çalışılmakta ve sert tabanlı rahat ayakkabılar ile eklemin hareketleri kısıtlanmaktadır. Bu tedavilere cevap vermeyen vakalarda cerrahi uygulanır. Cerrahi seçenekleri olarak ileri evrede artrodeze ve artroplasti, erken evrede ise birinci metatarsa kısaltıcı dekompreşyon osteotomileri ile birlikte çeilektomi tercih edilecek seçeneklerdir⁷. Çeilektomide eklemin dorsifleksiyonuna engel olan dorsal osteofit, metatarsa başının dorsal kısmı ile birlikte çıkarılır, sinovit ve serbest kemik parçaları temizlenir (Şekil 3). Ameliyat sırasında eklemede en az 70 derece pasif dorsifleksiyon sağlanması önerilmektedir (Şekil 4). Literatürde çeilektominin etkinliği konusunda hastalığın evresi ile alakalı

olarak farklı görüşler vardır. Evre I ve II halluks rijidus için çeilektominin diğer cerrahi tedavilere göre daha güvenli ve etkili tedavi yöntemi olduğu bildirilirken evre III'de faydasız olduğunu görmekteyiz. Bu yönteme ait en geniş seri 58 hasta ile yine Hattrup ve Johnson'a aittir⁴. Yazalar bu yöntemde %72 iyi sonuç aldıklarını bildirmektedirler. İkinci en geniş seri ise Mann ve Clantona aittir ve %88 iyi sonuç aldılarını ifade etmektedirler⁶. Bu yaynlarda kötü sonuçların evre III halluks rijidusta alındığı tespit edilmektedir. Bizim serimizdeki hastalardan biri evre III olup bu hastada çeilektomi başarısız olmuştur. Bu tek hastaya dayanarak yorum yapmak zordur. Bunun yanında konservatif tedaviye cevapsız evre I ve II halluks rijidusta çeilektominin basit, güvenli ve etkin bir tedavi yöntemi olduğunu düşünmektedir.

KAYNAKLAR

1. Gould N, Schneider W, Ashikaga T. Epidemiological survey of foot problems in the continental United States. 1978-1979. *Foot and Ankle* 1980; 1: 8-10.
2. DuVries HL. *Surgery of the foot*, ed 1, St Louis, 1959, Mosby.
3. Mc Master MJ. The patogenesis of hallux rigidus. *J. Bone and Joint Surg* 1997; 60-B: 82-87.
4. Hattrup SJ, Johnson KA. Subjective results of hallux rigidus following treatment with cheilectomy. *Clin Orthop* 1998; 226: 182-191.
5. Mackay DC, Blyth M, Rymaszewski LA. The role of cheilectomy in the treatment of hallux rigidus. *J Foot Ankle Surg* 1997; 36: 337-340.
6. Geldwert JJ, Rock GD, McGrath MP, Mancuso JE. Cheilectomy: still a useful technique for grade I and grade II hallux limitus/rigidus. *J Foot Surg* 1992; 31: 154-159.
7. Giannestras NJ. *Foot Disorders: Medical and Surgical Management*. Ed.2, p400. Philadelphia. Lea and Febiger, 1973.
8. Ronconi P, Monachino P, Baleanu PM, Favilli G. Distal oblique osteotomy of the first metatarsal for the correction of hallux limitus and rigidus deformity. *J Foot Ankle Surg* 2000; 39: 154-160.
9. Mann RA, Clanton TO. Hallux rigidus: Treatment by cheilectomy. *J. Bone and Joint Surg* 1998; 70-A: 400-406.

Şekil 3: Çeilektomi sırasında metatarsa başı dorsal %30'luk kısmının alınması.

Şekil 4: Cerrahi sonrası 70° dorsifleksiyonun sağlanması.